

I

(Legislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/684

ze dne 5. dubna 2017,

kterým se zavádí mechanismus výměny informací o mezivládních dohodách a nezávazných nástrojích mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti energetiky a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 994/2012/EU

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro řádné fungování vnitřního trhu s energií je nezbytné, aby se dovoz energie do Unie plně řídil pravidly pro vytvoření vnitřního trhu s energií. Transparentnost a soulad s právem Unie jsou důležitým prvkem pro zajištění energetické stability Unie. Vnitřní trh s energií, který nefunguje řádně, vede ke zranitelnosti Unie z hlediska zabezpečení dodávek energie a v tomto ohledu ji znevýhodňuje, přičemž je narušen jeho potenciální přínos pro evropské spotřebitele a průmysl.
- (2) Pro zachování dodávek energie do Unie je nezbytné diverzifikovat zdroje energie a vybudovat mezi členskými státy nová energetická propojení. Současně je klíčové posílit spolupráci v oblasti energetické bezpečnosti se zeměmi sousedícími s Uníí a se strategickými partnery.
- (3) Cílem strategie energetické unie přijaté Komisí dne 25. února 2015 je poskytnout spotřebitelům bezpečnou, udržitelnou, konkurenceschopnou a cenově dostupnou energii. Soudržné a konzistentní provádění politik v oblasti energetiky, obchodu a vnějších vztahů výrazně napomůže dosažení tohoto cíle. Strategie energetické unie na základě analýzy provedené v rámci evropské strategie energetické bezpečnosti ze dne 28. května 2014

⁽¹⁾ Úř. věst. C 487, 28.12.2016, s. 81.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 2. března 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. března 2017.

konkrétně zdůrazňuje, že důležitým prvkem při zajištění energetické bezpečnosti je dosažení plného souladu dohod o nákupu energie ze třetích zemí s právem Unie. Ve stejném duchu Evropská rada ve svých závěrech ze dne 19. března 2015 vyzvala k zajištění plného souladu veškerých dohod souvisejících s nákupem plynu od vnějších dodavatelů s právem Unie, a to zejména posílením transparentnosti těchto dohod a slučitelnosti s předpisy Unie v oblasti energetické bezpečnosti.

- (4) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 15. prosince 2015 nazvaném „Směrem k evropské energetické unii“ zdůraznil, že je třeba posílit soudržnost vnějších politik Unie v oblasti energetické bezpečnosti a zvýšit transparentnost dohod v oblasti energetiky.
- (5) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 994/2012/EU ⁽¹⁾ bylo užitečné pro získání informací o stávajících mezivládních dohodách a pro identifikaci problémů, které tyto dohody představují z hlediska slučitelnosti s právem Unie.
- (6) Rozhodnutí č. 994/2012/EU se však ukázalo být z hlediska zajištění souladu mezivládních dohod s právem Unie neúčinné. Uvedené rozhodnutí spoléhalo zejména na posuzování mezivládních dohod Komisí poté, co je členské státy se třetí zemí uzavřely. Zkušenosti získané při provádění rozhodnutí č. 994/2012/EU ukázaly, že takové posouzení *ex post* plně nevyužívá potenciálu pro zajištění souladu mezivládních dohod s právem Unie. Mezivládní dohody především často neobsahují vhodná ustanovení o ukončení nebo přizpůsobení, která by členským státům umožňovala v přiměřené lhůtě odstranit případný nesoulad. Kromě toho je pozice signatářů již upevněna, což vytváří politický tlak neměnit žádný aspekt dohody.
- (7) Vysoká úroveň transparentnosti dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti energetiky bude prospěšná jak pro dosažení užší spolupráce uvnitř Unie na poli vnějších vztahů v oblasti energetiky, tak i pro splnění dlouhodobých politických cílů Unie, jež se týkají energetiky, klimatu a zabezpečení dodávek energie.
- (8) Aby se zabránilo nesouladu s právem Unie a zvýšila se transparentnost, měly by členské státy Komisi co nejdříve informovat o svém záměru zahájit jednání týkající se nových mezivládních dohod nebo změn mezivládních dohod. Komise by měla být pravidelně informována o pokroku v jednáních. Členské státy by měly mít možnost Komisi vyzvat, aby se jednání účastnila jakožto pozorovatel. Komise by měla mít možnost požádat o to, aby se jednání účastnila jakožto pozorovatel.
- (9) Během sjednávání mezivládní dohody by měla mít Komise možnost poskytnout dotčenému členskému státu poradenství ohledně toho, jak zabránit nesouladu dané dohody s právem Unie. Komise by v tomto rámci měla mít také možnost upozornit dotčený členský stát na relevantní cíle energetické politiky Unie, na solidaritu mezi členskými státy a na politické postoje Unie přijaté v závěrech Rady nebo Evropské rady. Toto by však nemělo být součástí právního posouzení návrhu mezivládní dohody či změny Komisí.
- (10) Aby byl zajištěn soulad s právem Unie, a s náležitým ohledem na to, že mezivládní dohody nebo změny v oblasti plynu a ropy mají v současnosti poměrně největší dopady na řádné fungování vnitřního trhu s energií a zabezpečení dodávek energie v Unii, měly by členské státy Komisi oznámit *ex ante* návrh mezivládních dohod v oblasti plynu a ropy předtím, než se pro strany stane právně závazným. V duchu spolupráce by Komise měla členskému státu pomoci určit problémy týkající se souladu návrhu mezivládní dohody nebo změny. Dotčený členský stát by tak byl lépe připraven uzavřít dohodu, která je v souladu s právem Unie.
- (11) V zájmu zajištění co nejvyšší možné právní jistoty by Komise měla mít na posouzení dostatek času, zároveň by se však měla vyhnout nepřiměřeným prodlevám. Ve vhodných případech by měla Komise zvážit zkrácení lhůt stanovených pro její posouzení, zejména pokud o to členský stát požádá nebo pokud členský stát Komisi během fáze jednání dostatečně podrobně informuje, přičemž se zohlední, do jaké míry návrh mezivládní dohody nebo

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 994/2012/EU ze dne 25. října 2012, kterým se zavádí mechanismus výměny informací o mezivládních dohodách mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti energetiky (Úř. věst. L 299, 27.10.2012, s. 13).

změny vychází ze vzorových ustanovení. Aby mohly členské státy z podpory Komise plně těžit, měly by se zdržet uzavření mezivládní dohody v oblasti plynu a ropy nebo mezivládní dohody v oblasti elektřiny v případě, kdy členský stát požádal Komisi o posouzení *ex ante*, dokud Komise členský stát neinformuje o svém posouzení. Členské státy by měly učinit všechny nezbytné kroky k dosažení vhodného řešení, které jakoukoli zjištěnou neslučitelnost odstraní.

- (12) S ohledem na strategii energetické unie je transparentnost u minulých i budoucích mezivládních dohod i nadále nanejvýš důležitá a představuje významný prvek při zajišťování energetické stability Unie. Členské státy by proto Komisi měly i nadále oznamovat stávající a budoucí mezivládní dohody, ať již vstoupily v platnost, nebo se provádějí prozatímně ve smyslu článku 25 Vídeňské úmluvy o smluvním právu, a dále nové mezivládní dohody.
- (13) Komise by měla provést posouzení slučitelnosti mezivládních dohod, které jsou v platnosti nebo jsou prozatímně prováděny ke dni vstupu tohoto rozhodnutí v platnost, s právem Unie a informovat o tom členské státy. V případě zjištěné neslučitelnosti by měly členské státy učinit všechny nezbytné kroky k dosažení vhodného řešení, které tuto neslučitelnost odstraní.
- (14) Toto rozhodnutí by se mělo vztahovat na mezivládní dohody. Mezivládní dohody, bez ohledu na své formální označení, vyjadřují zejména svým obsahem záměr stran, že by dohoda měla být zcela nebo zčásti závazná. Oznamovat by se měly pouze mezivládní dohody, jež se týkají nákupu, obchodu, prodeje, tranzitu, skladování nebo dodávek energie alespoň v jednom nebo do jednoho členského státu nebo výstavby či provozování energetické infrastruktury s fyzickým propojením s nejméně jedním členským státem. V případě pochybností by členské státy měly neprodleně konzultovat Komisi. Toto rozhodnutí by se v zásadě nemělo vztahovat na dohody, které již nejsou v platnosti nebo které se již neuplatňují.
- (15) Nástroj nebo jeho části pro účely tohoto rozhodnutí kvalifikuje jako mezivládní dohodu jeho právně závazná síla, nikoli jeho formální označení; pokud takovou právně závaznou sílu nemá, kvalifikuje se pro účely tohoto rozhodnutí jako nezávazný nástroj.
- (16) Členské státy navazují vztahy s třetími zeměmi nejen uzavíráním mezivládních dohod, ale rovněž formou nezávazných nástrojů, které jsou často formálně označeny jako memoranda o porozumění, společná prohlášení, společná prohlášení ministrů, společné akce, společné kodexy chování či obdobně. Jelikož nejsou tyto nástroje právně závazné, členské státy nemohou být právně donuceny k jejich provádění, a to ani v případech, kdy by takové provádění bylo neslučitelné s právem Unie. Ačkoli nejsou tyto nástroje právně závazné, mohou být užívány ke stanovení podrobného rámce pro energetickou infrastrukturu a dodávky energie. V zájmu větší transparentnosti by měly mít členské státy možnost předložit Komisi nezávazné nástroje, totiž ujednání mezi jedním či více členskými státy a jednou či více třetími zeměmi, která nejsou právně závazná a která stanoví podmínky pro dodávky energie nebo rozvoj energetických infrastruktur, včetně výkladu práva Unie v tomto ohledu, nebo změny takových nezávazných nástrojů včetně jejich případných příloh. Jestliže nezávazný nástroj nebo změna výslovně odkazují na další texty, členské státy by měly mít možnost předložit rovněž tyto další texty.
- (17) Toto rozhodnutí by se nemělo vztahovat na mezivládní dohody a nezávazné nástroje, které musí být Komisi oznámeny v celém svém rozsahu na základě jiných aktů Unie, nebo které se týkají záležitostí, na něž se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
- (18) Toto rozhodnutí by nemělo vytvářet závazky týkající se dohod mezi podniky. Členské státy by však měly mít možnost tyto dohody, na něž se v mezivládních dohodách nebo nezávazných nástrojích výslovně odkazuje, dobrovolně oznamovat Komisi.
- (19) Komise by měla obdržené informace o mezivládních dohodách zpřístupnit všem ostatním členským státům v zabezpečené elektronické podobě, aby se mezi členskými státy zlepšila koordinace a transparentnost, a tím se posílila jejich vyjednávací pozice vůči třetím zemím. Požádá-li členský stát o důvěrné zacházení s informacemi, které předložil, měla by Komise této žádosti vyhovět. Žádosti o zachování důvěrnosti by však neměly omezit přístup Komise k důvěrným informacím, jelikož Komise potřebuje mít komplexní informace pro vlastní posouzení. Komise by měla odpovídat za to, že bude zaručeno uplatňování ustanovení o zachování důvěrnosti. Žádostmi o zachování důvěrnosti není dotčeno právo na přístup k dokumentům stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (20) Považuje-li členský stát některou mezivládní dohodu za důvěrnou, měl by Komisi poskytnout shrnutí, které bude obsahovat předmět, cíl, oblast působnosti, dobu trvání a strany dohody a informace o jejích klíčových prvcích, které bude moci být postoupeno ostatním členským státům.
- (21) Stálá výměna informací o mezivládních dohodách na úrovni Unie by měla umožnit rozvoj osvědčených postupů. Komise by ve spolupráci s členskými státy – případně také ve spolupráci s Evropskou službou pro vnější činnost, pokud jde o vnější politiky Unie – na základě těchto osvědčených postupů měla vypracovat dobrovolná vzorová ustanovení, která lze používat v mezivládních dohodách mezi členskými státy a třetími zeměmi, jakož i pokyny včetně seznamu příkladů ustanovení, která nejsou v souladu s právem Unie, a neměla by se proto používat. Používání těchto vzorových ustanovení by mělo mít za cíl zabránit konfliktům mezivládních dohod s právem Unie, zejména s pravidly pro vnitřní trh s energií a s právními předpisy Unie v oblasti hospodářské soutěže, a konfliktům s mezinárodními dohodami, které Unie uzavřela. Tato vzorová ustanovení nebo pokyny by měly příslušným orgánům sloužit jako referenční nástroj, a tím posílí transparentnost a slučitelnost s právem Unie. Používání těchto vzorových ustanovení by mělo být dobrovolné a jejich obsah by mělo být možné přizpůsobit konkrétním okolnostem.
- (22) Lepší vzájemná znalost stávajících a nových mezivládních dohod by měla přispět k posílení transparentnosti a k lepší koordinaci v oblasti energetiky mezi jednotlivými členskými státy a mezi členskými státy a Komisí. Tato zdokonalená koordinace by měla členským státům umožnit plně těžit z politické a ekonomické síly Unie a Komisi by měla umožnit navrhovat řešení problémů, které byly v oblasti mezivládních dohod zjištěny.
- (23) Komise by měla usnadňovat a podporovat koordinaci mezi členskými státy s cílem posílit celkovou strategickou úlohu Unie v oblasti energetiky prostřednictvím řádně vymezeného a účinného koordinovaného přístupu k producentským, tranzitním i spotřebitelským zemím.
- (24) Jelikož cíle tohoto rozhodnutí, totiž zajištění výměny informací o mezivládních dohodách v oblasti energetiky mezi členskými státy a Komisí, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu účinků tohoto rozhodnutí použitelného ve všech členských státech, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (25) Ustanoveními tohoto rozhodnutí by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel Unie týkajících se porušení předpisů, státní podpory a hospodářské soutěže. Komise zejména má v souladu s článkem 258 Smlouvy o fungování Evropské unie právo zahájit řízení o porušení Smlouvy, má-li za to, že členský stát nesplnil povinnosti, které pro něj ze Smlouvy o fungování EU vyplývají.
- (26) Komise by měla posoudit, zda toto rozhodnutí dostatečně a účinně zajišťuje soulad mezivládních dohod s právem Unie a vysokou míru koordinace mezi členskými státy, pokud jde o mezivládní dohody v oblasti energetiky.
- (27) Rozhodnutí č. 994/2012/EU by proto mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto rozhodnutím se s cílem zajistit fungování vnitřního trhu s energií a posílit bezpečnost dodávek energie v Unii zavádí mechanismus výměny informací mezi členskými státy a Komisí o mezivládních dohodách v oblasti energetiky ve smyslu článku 2.

2. Toto rozhodnutí se nevztahuje na mezivládní dohody, na které se v celém jejich rozsahu již vztahují jiné zvláštní oznamovací postupy podle práva Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „mezivládní dohodou“ bez ohledu na své formální označení jakákoli právně závazná dohoda mezi jedním či více členskými státy a jednou či více třetími zeměmi nebo mezi jedním či více členskými státy a mezinárodní organizací, která se týká:
  - a) nákupu, obchodu, prodeje, tranzitu, skladování nebo dodávek energie alespoň v jednom nebo do jednoho členského státu nebo
  - b) výstavby nebo provozování energetické infrastruktury s fyzickým propojením alespoň s jedním členským státem;upravuje-li však takováto právně závazná dohoda rovněž jiné otázky, než ty uvedené v písmenech a) a b), jsou za „mezivládní dohodu“ považována pouze ustanovení upravující záležitosti uvedené ve zmíněných písmenech a obecná ustanovení použitelná na tato ustanovení související s energetikou;
- 2) „stávající mezivládní dohodou“ mezivládní dohoda, která je v platnosti nebo je prozatímně prováděna ke dni 2. května 2017;
- 3) „nezávazným nástrojem“ ujednání mezi jedním či více členskými státy a jednou či více třetími zeměmi, které není právně závazné, jako je například memorandum o porozumění, společné prohlášení, společné prohlášení ministrů, společná akce nebo společný kodex chování, a které stanoví podmínky pro dodávky energie, například objemy a ceny, či pro rozvoj energetických infrastruktur;
- 4) „stávajícím nezávazným nástrojem“ nezávazný nástroj podepsaný nebo jinak dohodnutý před 2. květnem 2017.

Článek 3

Oznamovací povinnosti související s mezivládními dohodami

1. Pokud členský stát hodlá zahájit jednání se třetí zemí nebo s mezinárodní organizací s cílem změnit mezivládní dohodu nebo uzavřít novou mezivládní dohodu, informuje o svém záměru Komisi písemně co nejdříve před předpokládaným zahájením jednání.

Dotyčný členský stát by měl Komisi pravidelně informovat o pokroku v jednáních. Informace poskytované Komisi zahrnují v souladu s článkem 8 údaje o tom, jakými ustanoveními se mají jednání zabývat a jaké jsou cíle jednání.

2. Jakmile strany dosáhnou dohody o všech klíčových prvcích návrhu mezivládní dohody v oblasti plynu a ropy nebo změny mezivládní dohody v oblasti plynu a ropy, oznámí dotčený členský stát ještě před formálním uzavřením jednání návrh dohody nebo změny, včetně jejich případných příloh, Komisi pro účely posouzení *ex ante* v souladu s článkem 5.

Jestliže uvedený návrh dohody nebo změny výslovně odkazuje na další texty, předloží dotčený členský stát rovněž tyto další texty, pokud obsahují prvky, které se týkají nákupu, obchodu, prodeje, tranzitu, skladování nebo dodávek plynu či ropy alespoň v jednom nebo do jednoho členského státu nebo výstavby nebo provozování plynárenské či ropné infrastruktury s fyzickým propojením alespoň s jedním členským státem.

3. V případě, že členský stát jedná o mezivládní dohodě nebo změně v oblasti elektřiny a není na základě vlastního posouzení s to dospět k jednoznačným závěrům ohledně slučitelnosti sjednávané mezivládní dohody nebo změny s právem Unie, oznámí dotyčný stát, jakmile strany dosáhnou dohody o všech klíčových prvcích tohoto návrhu, avšak ještě před formálním uzavřením jednání, návrh dohody nebo změny, včetně jejich případných příloh, Komisi pro účely posouzení *ex ante* v souladu s článkem 5, ale vždy předtím, než jsou formální jednání uzavřena.

4. Členské státy mohou použít ustanovení odstavce 2 prvního a druhého pododstavce v případě mezivládních dohod nebo změn v oblasti elektřiny.

5. Po ratifikaci mezivládní dohody nebo změny mezivládní dohody oznámí dotčený členský stát mezivládní dohodu nebo změnu, včetně jejich případných příloh, Komisi. Pokud Komise vydala stanovisko podle čl. 5 odst. 2 a dotčený členský stát se od tohoto stanoviska odchýlil, měl by tento členský stát bez zbytečného odkladu Komisi písemně vysvětlit důvody, na nichž se jeho rozhodnutí zakládá.

Jestliže ratifikovaná mezivládní dohoda nebo změna mezivládní dohody výslovně odkazuje na další texty, předloží dotčený členský stát rovněž tyto další texty, pokud obsahují prvky, které se týkají nákupu, obchodu, prodeje, tranzitu, skladování nebo dodávek energie alespoň v jednom nebo do jednoho členského státu nebo výstavby nebo provozování energetické infrastruktury s fyzickým propojením alespoň s jedním členským státem.

6. Oznamovací povinnost vůči Komisi podle odstavců 2, 3 a 5 se nevztahuje na dohody mezi podniky.

Má-li členský stát pochybnosti, zda dohoda představuje mezivládní dohodu, a zda je tedy třeba oznámit ji v souladu s tímto článkem a článkem 6, neprodleně konzultuje Komisi.

7. Veškerá oznámení podle odstavců 1 až 5 tohoto článku a čl. 6 odst. 1 a 2 se provádějí prostřednictvím internetové aplikace poskytnuté Komisí. Lhůty uvedené v čl. 5 odst. 1 a 2 a čl. 6 odst. 3 začínají běžet ode dne, kdy byla úplná dokumentace oznámení zaregistrována v aplikaci.

Článek 4

Pomoc Komise

1. Pokud členský stát informuje Komisi o jednáních podle čl. 3 odst. 1, mohou mu útvary Komise poskytnout poradenství ohledně toho, jak zabránit neslučitelnosti sjednávané mezivládní dohody nebo změny mezivládní dohody s právem Unie. Toto poradenství může zahrnovat příslušná dobrovolná vzorová ustanovení a pokyny, které Komise vypracuje v konzultaci s členskými státy v souladu s čl. 9 odst. 2.

Útvary Komise rovněž mohou dotčený členský stát upozornit na příslušné cíle Unie v oblasti energetické politiky, včetně cílů spojených s energetickou unií.

Členský stát rovněž může Komisi požádat o pomoc v těchto jednáních.

2. Na žádost dotčeného členského státu se Komise může zúčastnit jednání jakožto pozorovatel. Považuje-li to za nezbytné, může Komise požádat o to, aby se mohla zúčastnit jednání jakožto pozorovatel. Účast Komise je podmíněna písemným souhlasem dotčeného členského státu.

3. Pokud se Komise účastní jednání jakožto pozorovatel, může dotčenému členskému státu poskytnout poradenství ohledně toho, jak zabránit neslučitelnosti sjednávané mezivládní dohody nebo změny s právem Unie.

Článek 5

Posouzení Komisí

1. Komise do pěti týdnů ode dne oznámení úplného návrhu mezivládní dohody nebo změny, včetně jejich případných příloh, podle čl. 3 odst. 2 dotčený členský stát informuje o jakýchkoli pochybnostech, jež má ohledně slučitelnosti návrhu mezivládní dohody nebo změny s právem Unie. Pokud během této lhůty Komise neodpoví, má se za to, že žádné takové pochybnosti nemá.

2. Pokud Komise informuje dotčený členský stát o svých pochybnostech podle odstavce 1, sdělí dotčenému členskému státu své stanovisko ohledně slučitelnosti návrhu mezivládní dohody nebo změny s právem Unie, zejména s pravidly pro vnitřní trh s energií a s právními předpisy Unie v oblasti hospodářské soutěže, do dvanácti týdnů ode dne oznámení uvedeného v odstavci 1. Pokud během této lhůty Komise nevydá žádné stanovisko, má se za to, že nevznesla žádné námitky.

3. Lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 mohou být se souhlasem dotčeného členského státu prodlouženy. Vyžadují-li to okolnosti, lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 se po dohodě s Komisí zkrátí s cílem zajistit, aby byla jednání uzavřena včas.

4. Členský stát nepodepíše, neratifikuje ani neschválí návrh mezivládní dohody nebo změny, dokud Komise členský stát v souladu s odstavcem 1 neinformuje o jakýchkoli pochybnostech nebo případně v souladu s odstavcem 2 nevydá své stanovisko, nebo neodpoví-li Komise či nevydá-li stanovisko, dokud neuplyne lhůta uvedená v odstavci 1 nebo případně v odstavci 2.

Před podpisem, ratifikací nebo schválením mezivládní dohody nebo změny dotčený členský stát v co nejvyšší míře zohlední stanovisko Komise uvedené v odstavci 2.

Článek 6

Oznamovací povinnost a posouzení Komisí týkající se stávajících mezivládních dohod a nových mezivládních dohod v oblasti elektřiny

1. Do 3. srpna 2017 oznámí členské státy Komisi veškeré stávající mezivládní dohody včetně jejich příloh a změn.

Jestliže stávající mezivládní dohoda výslovně odkazuje na další texty, předloží dotčený členský stát rovněž tyto další texty, pokud obsahují prvky, které se týkají nákupu, obchodu, prodeje, tranzitu, skladování nebo dodávek energie alespoň v jednom nebo do jednoho členského státu nebo výstavby nebo provozování energetické infrastruktury s fyzickým spojením alespoň s jedním členským státem.

Oznamovací povinnost vůči Komisi podle tohoto odstavce se nevztahuje na dohody mezi podniky.

2. Stávající mezivládní dohody, které již byly Komisi oznámeny podle čl. 3 odst. 1 nebo 5 rozhodnutí č. 994/2012/EU nebo čl. 13 odst. 6 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010⁽¹⁾ ke dni 2. května 2017, se pro účely odstavce 1 tohoto článku považují za oznámené, pokud oznámení splňuje požadavky uvedeného odstavce.

3. Komise posoudí mezivládní dohody oznámené v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku, jakož i mezivládní dohody v oblasti elektřiny oznámené v souladu s čl. 3 odst. 5. Má-li Komise na základě svého prvního posouzení pochybnosti ohledně slučitelnosti těchto dohod s právem Unie, zejména s pravidly pro vnitřní trh s energií a s právními předpisy Unie v oblasti hospodářské soutěže, informuje o tom dotčené členské státy do devíti měsíců od oznámení uvedených dohod.

Článek 7

Oznamování nezávazných nástrojů

1. Členské státy mohou oznámit nezávazný nástroj nebo změnu nezávazného nástroje, včetně jejich případných příloh, Komisi, a to před přijetím tohoto nástroje či změny, nebo po něm.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ze dne 20. října 2010 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES (Úř. věst. L 295, 12.11.2010. s. 1).

2. Členské státy mohou rovněž oznámit Komisi stávající nezávazné nástroje včetně jejich případných příloh a změn.
3. Jestliže nezávazný nástroj nebo změna nezávazného nástroje výslovně odkazují na další texty, může dotčený členský stát předložit rovněž tyto další texty, pokud obsahují prvky, které stanoví podmínky pro dodávky energie, například objemy a ceny, či pro rozvoj energetických infrastruktur.

Článek 8

Transparentnost a důvěrnost

1. Členský stát může při poskytnutí informací Komisi podle čl. 3 odst. 1 až 5, čl. 6 odst. 1 a článku 7 uvést, zda některé z informací obchodní či jiné povahy, jejichž zveřejnění by mohlo poškodit činnost příslušných stran, mají být považovány za důvěrné a zda mohou být poskytnuté informace postoupeny dalším členským státům.

Členský stát sdělí takové pokyny týkající se stávajících dohod uvedených v čl. 6 odst. 2 do 3. srpna 2017.

2. Pokud členský stát v souladu s odstavcem 1 neoznačí informace jako důvěrné, Komise tyto informace zpřístupní všem ostatním členským státům v zabezpečené elektronické podobě.
3. Pokud členský stát v souladu s odstavcem 1 označí stávající mezivládní dohodu, její změnu nebo novou mezivládní dohodu jako důvěrné, dá tento členský stát k dispozici shrnutí předložených informací.

Toto shrnutí obsahuje alespoň následující informace týkající se mezivládní dohody nebo změny:

- a) její předmět;
- b) její cíl a oblast působnosti;
- c) její dobu trvání;
- d) její strany;
- e) informace o jejích klíčových prvcích.

Tento odstavec se nevztahuje na informace poskytnuté v souladu s čl. 3 odst. 1 až 4.

4. Komise shrnutí uvedená v odstavci 3 zpřístupní všem ostatním členským státům v elektronické podobě.
5. Přístup Komise k důvěrným informacím není žádostmi o zachování důvěrnosti podle tohoto článku omezen. Komise zajistí, aby byl přístup k důvěrným informacím přísně omezen na útvary Komise, pro které je přístup k těmto informacím zcela nezbytný. Zástupci Komise zacházejí s citlivými údaji týkajícími se jednání o mezivládních dohodách, které získali během těchto jednání v souladu s články 3 a 4, s náležitou důvěrností.

Článek 9

Koordinace mezi členskými státy

1. Komise usnadňuje a podporuje koordinaci mezi členskými státy s cílem:
  - a) přezkoumat vývoj v souvislosti s mezivládními dohodami a usilovat o soulad a soudržnost ve vnějších vztazích Unie v oblasti energetiky s producentními, tranzitními a spotřebitelskými zeměmi;

- b) určit společné problémy v souvislosti s mezivládními dohodami a zvážit vhodnou reakci na tyto problémy, a případně navrhnout pokyny a řešení;
- c) v příslušných případech podporovat utváření vícestranných mezivládních dohod za účasti několika členských států nebo Unie jako celku.

2. Komise do 3. května 2018 na základě osvědčených postupů a po konzultaci s členskými státy vypracuje dobrovolná vzorová ustanovení a pokyny, včetně seznamu příkladů ustanovení, která nejsou v souladu s právem Unie, a neměla by se proto používat. Správné používání těchto dobrovolných vzorových ustanovení a pokynů významně zlepší soulad budoucích mezivládních dohod s právem Unie.

Článek 10

Podávání zpráv a přezkum

1. Do 1. ledna 2020 předloží Komise zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.
2. Ve zprávě Komise zejména posoudí míru, v níž toto rozhodnutí napomáhá souladu mezivládních dohod s právem Unie, a to i v oblasti elektřiny, a vysoké úrovni koordinace mezi členskými státy v souvislosti s mezivládními dohodami. Dále posoudí dopad tohoto rozhodnutí na jednání členských států s třetími zeměmi a přiměřenost oblasti působnosti tohoto rozhodnutí a postupů v něm stanovených. Ke zprávě případně připojí návrh na revizi tohoto rozhodnutí.

Článek 11

Zrušení

Rozhodnutí č. 994/2012/EU se zrušuje s účinkem ode dne 2. května 2017.

Článek 12

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

Ve Štrasburku dne 5. dubna 2017.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
I. BORG